

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΑΔΙΚΑΣΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Mehmet Soysal, Ibrahim Savatli κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-228/06) ⁽¹⁾

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υποχρέωση λήψεως θεωρήσεως για την είσοδο στο έδαφος κράτους μέλους)

(2009/C 90/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mehmet Soysal, Ibrahim Savatli

κατά

Bundesrepublik Deutschland

παρισταμένου του:

Bundesagentur für Arbeit

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου, της 23ης Νοεμβρίου 1970, που είναι προσαρτημένο στη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας (ΕΕ ειδ. εκδ. 11/002, σ. 149) — Κύρος του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (ΕΕ L 81, σ. 1) — Νέοι περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υποχρέωση Τούρκου υπηκόου που απασχολείται από τουρκική επιχείρηση μεταφορών ως οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου να είναι εφοδιασμένος με θεώρηση εισόδου προκειμένου να εισέλθει στο έδαφος

κράτους μέλους, ενώ δεν είχε την υποχρέωση αυτή κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του προσθέτου πρωτοκόλλου

Διατακτικό

Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη επιβολή, μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του πρωτοκόλλου αυτού, σε Τούρκους υπηκόους, όπως οι εφεσείοντες της κύριας δίκης, της υποχρέωσης να λαμβάνουν θεώρηση εισόδου για να εισέλθουν στο έδαφος κράτους μέλους προκειμένου να πραγματοποιήσουν εκεί παροχές υπηρεσιών για λογαριασμό επιχειρήσεως εγκατεστημένης στην Τουρκία, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, δεν απαιτείτο τέτοια θεώρηση εισόδου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 190 της 12.08.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Φεβρουαρίου 2009 — Koldo Gorostiaga Atxalandabaso κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-308/07 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Ρύθμιση σχετική με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μέσω συμψηφισμού — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Δικαίωμα σε αμερόληπτο δικαστήριο — Δεδικασμένο — Αρχή της χρηστής διοικήσεως)

(2009/C 90/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσιών: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (εκπρόσωπος: D. Rouget, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Krück, X. Καραμάρκος και D. Moore)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Απριλίου 2007, T-132/06, Gorostiaga Atxalandabaso κατά Κοινοβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη την προσφυγή του ανααιρεσιόντος με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2006, που εκδόθηκε σε εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 22ας Δεκεμβρίου 2005, T-146/04, Gorostiaga Atxalandabaso κατά Κοινοβουλίου — Ερμηνεία του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και της αρχής της αμεροληψίας — Ερμηνεία του άρθρου 27 της ρυθμίσεως περί των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον K. Gorostiaga Atxalandabaso στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 211 της 8.9.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Landgericht Mannheim, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Ποινική δίκη κατά Karl Schwarz

(Υπόθεση C-321/07) (¹)

(Οδηγία 91/439/ΕΟΚ — Κατοχή αδειών οδήγησης διαφορετικών κρατών μελών — Ισχύς άδειας οδήγησης που χορηγήθηκε πριν την προσχώρηση κράτους μέλους — Αφαίρεση άδειας οδήγησης που χορήγησε το κράτος μέλος διαμονής — Αναγνώριση της άδειας οδήγησης που χορηγήθηκε πριν τη χορήγηση της δεύτερης άδειας που αφαιρέθηκε μεταγενέστερα λόγω ανικανότητας του κατόχου της να οδηγεί — Λήξη της περιόδου κατά την οποία απαγορεύεται προσωρινώς να ζητηθεί η έκδοση νέας άδειας οδήγησης και η οποία συνοδεύει το μέτρο της αφαίρεσης μιας άδειας οδήγησης)

(2009/C 90/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Mannheim

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Karl Schwarz

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Mannheim — Ερμηνεία των άρθρων 7, παράγραφος 5, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης

Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης (EE L 237, σ. 1) — Κάτοχος πολλών αδειών οδήγησης — Κύρος άδειας οδήγησης χορηγηθείσας, πριν από την προσχώρηση, από το κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο κάτοχός της — Μη αναγνώριση, μετά την εκπονή της περιόδου προσωρινής απαγορεύσεως εκδόσεως νέας άδειας, από το κράτος μέλος της κατοικίας, εντός της επικρατείας του, άδειας οδήγησης χορηγηθείσας, προ της προσχώρησης, σε άλλο κράτος μέλος, διαρκούσης της περιόδου προσωρινής απαγορεύσεως χορηγήσεως νέας άδειας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 5, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε υπήκοο κράτους μέλους να κατέχει ταυτόχρονα δύο άδειες οδήγησης σε ισχύ, από τις οποίες η μια είναι κοινοτική και η έτερη χορηγηθείσα από άλλο κράτος μέλος, εφόσον αμφότερες αποκτήθηκαν πριν την προσχώρηση του τελευταίου αυτού κράτους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- 2) Το άρθρο 1 και το άρθρο 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1882/2003, δεν απαγορεύουν σε κράτος μέλος να αρνείται να αναγνωρίσει το δικαίωμα οδήγησης, το οποίο απορρέει από άδεια οδήγησης που εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος πριν την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον η άδεια αυτή εκδόθηκε πριν τη χορήγηση άδειας οδήγησης από το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο η δεύτερη άδεια αφαιρέθηκε λόγω ανικανότητας του κατόχου της να οδηγεί. Το γεγονός ότι η άρνηση αυτή λαμβάνει χώρα μετά τη λήξη της περιόδου η οποία συνοδεύει το μέτρο της αφαίρεσης και κατά την οποία απαγορεύεται να ζητηθεί η χορήγηση νέας άδειας οδήγησης δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή.

(¹) EE C 283 της 24.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Kamino International Logistics BV

(Υπόθεση C-376/07) (¹)

(Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Μόνιτορ με οθόνη υγρών κρυστάλλων (LCD) τα οποία διαθέτουν θύρες SUB-D, DVI-D, USB, S-video και composite video — Κλάση 8471 — Κλάση 8528 — Κανονισμός (ΕΚ) 754/2004)

(2009/C 90/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden